

Naixement de «Ciencia Aflora»

«Per fi m'he donat el plaer de dedicar el meu temps a la divulgació científica. Per aquest motiu, naix 'Ciencia Aflora'»

Aquest serà un article plenament d'opinió, la nascuda des de la meva experiència i, en cap cas, pretenc que el que aquí consti sigui tractat com *la veritat absoluta*, sinó com la meva veritat.

Néixer, créixer, estudiar, pagar per a continuar estudiant, treballar per a poder acabar de pagar el que et queda per estudiar, buscar feina i no trobar-la per falta d'experiència, buscar feina i veure que només una de cada vint ofertes és interessant, conformar-se amb una de les altres dinou ofertes, reproduir-se i morir.

Sembla que les quatre etapes del cicle de la vida dels animals s'han convertit en deu en moltes persones que algun dia van somiar en estudiar per a tindre una professió científica per vocació. Són la minoria els que s'acaben dedicant a allò pel qual van començar els seus estudis superiors. Però, en canvi, són la majoria els que acaben acceptant feines monòtones que poc tenen a veure amb allò que van estudiar. I per què?

Tots sabem que les inversions de l'Estat no van destinades prioritàriament a l'educació, la sanitat o la investigació. Hem viscut anys de retallades per part del Govern de la Generalitat i del Govern Espanyol, havent quedat reflectida la frustració a nivell social per falta d'oportunitats laborals. S'ha plasmat tant aquest descontentament, que durant la pandèmia s'ha acusat reiteradament a científics i sanitaris en cada pas fet per intentar trobar una solució per a erradicar una malaltia infecciosa, tractant-nos a tots com si fóssim responsables de la frustració causada per aquest sistema corrupte.

La solució més habitual per a acabar dedicant-te a allò que vas somiar a canvi d'una estabilitat i un sou digne està en marxar a certs països estrangers i desenvolupar allí la teva carrera professional com a científic però, què passa si no vols marxar? Quin mal hi ha en sentir-te absolutament feliç i ple vivint a la terra on vas néixer?

Tot això és el que jo, a nivell particular, he anat sentint des de que amb només 22 anys ja tenia una carrera en Bioquímica i biologia molecular i un màster en Biomedicina i de cop em vaig topor amb la realitat de que no volia fer un doctorat.

Per a mi, per les experiències que he viscut i per les persones que he anat coneixent, fer un doctorat en ciència a Espanya implica especialitzar-te amb un sol tema durant aproximadament quatre anys a 8-10 hores diàries, a canvi d'un sou que ronda els 900?-1300? nets al mes i a canvi de no tindre una plaça assegurada quan l'acabes de fer.

Almenys, repeteixo com he dit al començament, des del meu punt de vista. De fet, admiro molt i m'alegro per tots els companys que tenen una vida plena seguint aquest camí, però, per a mi, és un fet que molts doctorats científics avui dia, no han trobat una estabilitat econòmica ni familiar i ronden tant els 25 com els 45 anys.

Per tot això, tres anys després, m'adono que, tot i que mai es pot dir que d'aquesta aigua no beuré, s'han d'acceptar feines per subsistir però el que realment s'ha de fer és allò que et fa feliç. Així que per fi m'he donat el plaer de dedicar el meu temps a la divulgació científica. El que tinc clar és que m'agrada estudiar cada dia, m'apassiona. A més, m'agrada ensenyar tot allò que estudio i aprenc i, al final he descobert que en això consisteix la divulgació.

Per aquest motiu, el passat 5 de març de 2021 vaig llançar un blog de divulgació científica,

anomenat **Ciència Aflora** (<https://cienciaaflora.org>) amb l'ajuda d'una amistat: Emma Sancho Copoví, canareva. Necessitava una persona amb la mateixa passió per la ciència que jo per a traure l'energia suficient com per a llançar aquest projecte. Necessitava una persona amb moltes ganes de responsabilitzar-se de les xarxes socials perquè les detesto però reconec la seva gran utilitat si se'n fa un bon ús. I la persona perfecta és ella.

Ciència Aflora (<https://cienciaaflora.org>) és una pàgina web destinada a tots els públics a la qual s'escriu sobre temes variats de ciència (curiositats, actualitat, biociències, malalties, medi ambient, salut i efemèrides) i també sobre altres temes, a partir de l'abril, gràcies als articles que s'han disposat a enviar-nos persones col·laboradores especialistes en algun camp científic (com física o química, per exemple). A banda d'aquesta secció més destinada a la població adulta, també conté un apartat de material audiovisual per a nens, on se'ls dona la oportunitat de, a través de vídeos, aprendre sobre el món que els envolta a nivell científic. També pretenem millorar poc a poc les nostres funcionalitats, com per exemple l'idioma, que ara és el castellà per a abastar més públic, però voldríem traduir-la al català i, fins i tot, a l'anglès.

A més, des de Ciència Aflora (<https://cienciaaflora.org>) garantim que tota la informació que es dona estigui referenciada per fonts fiables (bases de dades científiques oficials, sobretot) per a combatre el gran protagonisme que han adquirit l'últim any les notícies falses i la desinformació amb l'únic objectiu de causar polèmica (i, per tant, diners). És molt arriscat disposar de vies per a comunicar-nos tan amenes, com les xarxes socials, i no fer-ne un bon ús perquè, al final, immediatesa no és sinònim de qualitat.

Us invito a tots els que hagueu arribat fins a aquest punt de l'article perquè us heu sentit identificats, perquè heu pogut sentir empatia o simplement perquè us agrada la ciència o la idea del projecte, a subscriure-us al blog (només implica escriure'ns el vostre correu electrònic) i també a seguir-nos a les xarxes socials (Facebook, Instagram i Twitter, que estan a nom de ?Ciència Aflora?).

Per últim, vull donar les gràcies des d'aquest escrit de promoció del projecte a totes aquelles persones que ja ens estan seguint i, també, a les que ho faran.